

Zkrocení zlé ženy

William Shakespeare

Přeložil Jiří Josek

Grumio Ne, ani za nic. Tohleto já nesmím.
Kateřina Čím víc mě týrá, tím je zběsilejší. Mám hlady pojit? Proto si mě vzal? Žebrák, co přijde mému otci před dům, jen zaprosí a už má almužnu. Nebo mu dají najíst někde jinde. A já, která jsem nikdy neprosila, a o nic jsem se prosit nemusela, prahnu po kousku masa, chvilce spánku. Řvaním mě budí, krmí spíláním. Už sotva vidím. Nejhorší je na tom, že prý to všecko dělá pouze z lásky, jakoby ve spánku a v jídle na mě číhala hrozná nemoc nebo smrt. Prosím tě pěkně, dej mi něco jíst, je jedno co, hlavně ať je to jídlo.

Grumio Co byste, paní, řekla ovárku?
Kateřina Výtečně, ano, prosím, přines ho.
Grumio Ovar by vás mohl přivést do varu, to radši ne. Co ten šunkový nářez.
Kateřina Zbožňuju nářez.
Grumio Ne, ne, nic jsem neřek.
Ale co kousek hovězího s křenem?
Kateřina Po tom se můžu utlouct, Grumio.
Grumio No právě, křen je pro vás příliš ostrý.
Kateřina Tak si nech křen a dej mi jen to maso.
Grumio Jste zmlsaná, buď s křenem, nebo nic.
Kateřina No dobrá, s křenem, bez něj, jakkoli.
Grumio V tom případě křen a žádné maso.
Kateřina Ty podvodníku jeden, jdi mi z očí.
(*bije ho*)
Děláš mi chutě řečmi o jídle. Aby tě čert vzal i tu tvoji bandu, radujte se z mého neštěstí. Říkám ti, táhni, ať tě nevidím.
(*Vystoupí Petruccio a Hortensio s jídlem*)

Petruccio Jak se má Kačenka? Copak? Je smutná?
Hortensio Nesu vám pozdravy -
Kateřina Určitě zas jak led.
Petruccio Kačenko, hlavu vzhůru. Usměj se. Podívej, láska, jak jsem pozorný. Sám jsem to maso upek, sám ho nesu. Snad zasloužím si trochu vděčnosti. Co? Ani slovo? Dobrá, když to nechceš... A tolik jsem se snažil. Zbytečně. Odnést.

Kateřina Nechte to tady, prosím vás.
Petruccio I za nejmenší službu patří se pořádně poděkovat. Dokud mně neřekneš: "Díky," nedostaneš nic.

Kateřina Děkuju, pane.
Hortensio Dovolte, paní Káto, pojím s vámi.
Petruccio (*stranou*)
Sněz jí to všechno, Hortensio, honem. Však ono ti to půjde k duhu, drahá. Jen rychle papej, Kačko. Zakrátko pojedeme na návštěvu k tvému otci. To bude slávy! To si užijem!

Budou tam dámy v robách, v kloboucích, brokát a hedvábí, vše nejnovější střih, prsteny, brože, náhrdelníky, vějíře, mašle, pentle, krejzlíky, tady je vlečka, támhle krinolína, všelky jsou krásné a každá je jiná. Už jsi to snědla? Čeká na tě krejčí, aby tě, krásko, udělal ještě hezčí.

(Vystoupí Krejčí)

Pojď, krejčíku, a ukaž svoje vzorky. Rozlož to tady.

(Vystoupí Kloboučník)

Copak ty sem lezeš?

Kloboučník Klobouček nesu, jak pán ráčil chtít.
Petruccio A to je klobouk? Tahle hrozná hučka? Je jako nočník, jen si na něj sednout. Skořápka je to, póvl na tři facky, šufánek, tretka, hračka pro děti. Rychle to odnes a přines nám větší.
Kateřina Já nechci větší. Dnes se nosí tohle a tohle nosí všechny jemné dámy.
Petruccio Až budeš jemná, nos si jaký chceš, ale dřív ne.
Hortensio No to se načekáme.
Kateřina Mluvit snad ještě můžu, nebo ne? Tak poslouchejte, pane, nejsem dítě, Lepší než vy mě mohli poslouchat, jestli vy nechcete, pak zacpěte si uši. Já musím ze sebe dostat tu křivdu, jinak mi srdce pukne, když to budu dál v sobě nosit. Proto budu mluvit tak otevřeně, jak já budu chtít.
Petruccio Souhlasím s tebou, je to směšný kastról, bublina, vdolek, sametový pšouk. Jsem rád, že se ti taky nelíbí.
Kateřina Rád nebo nerad, já ten klobouk chci. a buď budu mít tenhle, nebo žádný.
Petruccio Šaty? No ano. Krejčí, předved' se.
(Odejde kloboučník)
Bože, co je to za maškarní dres? To je co? Rukáv? Spiš bych řekl kanón. A kdo to rozkrájel jak vánočku? Těch děr, úplný cedník. Vidíš to? Jen samý šmik a fik, průstřih a průduch. Krucifix, krejčí, co má tohle být?
Hortensio *(stranou)*
A nebude mít klobouk ani šaty.
Krejčí Dostal jsem pokyn ušít šaty podle té nejnovější módy, milostpane.
Petruccio No to je podlé! Todle, že je móda? Todle bych v životě neoblík. Ať už tě nevidím, běž domů, krejčí, ve mně jsi navždy ztratil zákazníka. Todle si vem. A alou, ať jsi pryč.
Kateřina Nikdy jsem neviděla hezčí šaty. Ten střih, ten vzor, to jemné provedení. Chcete snad ze mě udělat hastroše?
Petruccio Slyšel jsi? Chceš z ní dělat hastroše?
Krejčí Řekla, že vy z ní chcete dělat hastroše.
Petruccio Taková drzost! Lžeš, ty náprstku, ty nitko, lokte, čtvrtlokte, ty coule, ty blecho, červe, cvrčku, píďalko! V mém domě chceš mi odmlouvat, ty špulko? Pryč, odstřížku, ty klůcku, cupanino, nebo tě přeměřím tvým vlastním loktem, že na to nikdy nezapomeneš. Ještě chceš tvrdit, žeš je nepokazil?
Krejčí Snad se pán mýlí. Já ty šaty ušil přesně dle dispozice, co jsem dostal od mistra, jemuž ji dal Grumio.
Grumio Já jsem mu z police dal jen ten štof.
Krejčí A nevzkázal jste, jak mám šaty ušít?
Grumio Jak? Přece normálně, jehlou a nití.
Krejčí A nevzkázal jste, jak se mají střihnout?
Grumio Poslechni, chlapče, ty umíš dobře stříhat, vid'?
Krejčí Troufám si říct, že ano.
Grumio Tak rychle stříhej odsad', než ti tady někdo jednu stříhne. Já, pravda, tvému mistru řek, ať ty šaty stříhne, neřekl jsem mu, aby je rozstříhal na cimprampr. Kapišto? A proto: Lžeš!

Krejčí Tady je jako důkaz objednávka vaší zakázky.
 Petruccio Tak čti!
 Grumio Já jsem nic zakázanýho neobjednával.
 Krejčí Tak prosím:
 (čte)
 "Ušijte dámské šaty vhodné pro větší společnost."
 Grumio Šaty vhodné pro větší společnost? Fujtajbl. Já řek šaty pro jednu ženskou.
 Petruccio Pokračuj.
 Krejčí *(čte)* "Živůtek volný, paletu krátké."
 Grumio Paletu souhlasí.
 Krejčí *(čte)* "Rukávek nabíraný - "
 Grumio Dva rukávky jsem řek.
 Krejčí *(čte)* " - hodně prostřížený a řasený."
 Petruccio Tady je ta lumpárna.
 Grumio To je chyba tisku, pane. Já neřek hodně prostřížený, ale vhodně prostřížený - tam, kde to není vidět, a to dokážu, i kdyby sis obrnil malíček náprstkem, krejčíku.
 Krejčí Mluvím pravdu a tou se obhájím, kdykoli a kdekoli budete chtít.
 Grumio Vezmi si svou pravdu, půjč mně svůj loket a řež do mě hlava nehlava. Jsem ti k službám.
 Hortensio Tos na toho krejčíka ušil boudu, Grumio.
 Petruccio Zkrátka a dobře, to nejsou šaty pro mě.
 Grumio Samozřejmě, pane, jsou pro vaši paní.
 Petruccio Zvedni je, ať si mistr přijde na své.
 Grumio Ty lumpe, opovaž se! Necháš je!
 Petruccio Co zase vyvádíš, ty starý blázne?
 Grumio Je to má paní, pane, vaše paní. Proč jí má, pane, zvedat šaty on, aby si jeho mistr přišel na své? No to je hrůza, hrůza, hrůza!
 Petruccio *(stranou)*
 Řekni mu, Hortensio, že je beran. Seber si to a jdi! A dost už řečí!
 Hortensio Zítří ti za ty šaty zaplatím. A na ta příkrá slova zapomeň, nepatří tobě. A pozdravuj mistra.
 (Odejde Krejčí)
 Petruccio Tak vidíš, Kačko, pojedeme k vám v těch starých, obyčejných, prostých šatech, navenek skromně ale s plnou kapsou. Co dává tělu jeho cenu? Duše. A jako slunce mraky proráží, i z nejnuznějších šatů září čest. Copak je sojka vzácnější než skřivan jen proto, že má hezčí peříčka? Ne, Kačenko. Ani ty nejsi horší jen proto, co máš zrovna na sobě. A bude-li ti hanba, sved' to na mě. Rozvesel se. Už brzy vyrazíme se povyrazit k tvému tátovi.
 (ke Grumiovi)
 Grumio, ať nám osedlají koně a odvedou je napřed k průsmyku, dojdem tam pěšky a tam nasedneme. Kolikpak máme? Ještě není sedm. Do oběda tam klidně můžem být.
 Kateřina Ujišťuji vás, pane, že jsou dvě a že to sotva stihnem k večeři.
 Petruccio Než dojdem ke koním, tak bude sedm. Cokoli řeknu nebo udělám, ty nesouhlasíš. Dobrá, máš cos chtěla. Dnes nejedeme nikam. Pojedeme, až bude tolik hodin, kolik řeknu.
 Hortensio *(stranou)*
 Ten člověk by chtěl poroučet i slunci.
 (odejdou)